

שבת קודש פרשת כי תצא – י״ד אלול תשפ״ב Shabbos Parshas Ki Seitzai - September 10, 2022

פלג המנחה עש״ק – 5:56 | הדלקת נרות שבת – 6:58 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:06 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:42 סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:46 | שקיעת החמה שבת קודש – 14:4 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:04 | צאה״כ / לרבינו תם – 8:26

להכשילר. אבל הקב״ה יודע שרוקא מתור כר תבוא לידי תקנה. דהנה ידוע מספרים הקדושים שלכל אדם מזמנים מן השמים את המצוות שעל ידם יזכה להשלים ולתקו את הנר״ן שלו. וידע הקב״ה שתיקוו נשמתר תלוי דוקא בקיום מצוות אלו. היינו שתבוא לידי מצב שיצטוה במצות 'עשה' של 'זיצא מחוץ למחנה'

ובמצות 'לא תעשה' של 'לא יבוא אל תור המחנה'. ובכר תזכה לידי שלימות. ובאשר התקלה והפגם שיצא מידו של היצר. ודאי לא יניחר השי״ת בזה, ואעתיק לפניך מספר הקדוש **'נועם אלימלד'** (פרשת וישלח) אודות תחבולות של היצר. ובתחילה אביא לפניר קטע מדבריו שמתוכו אנו רואים שאכז יד היצר במעל. וז״ל: שכך הוא תמיד שמאבק היצר הרע עם האדם ועומד עליו צופה רשע לצדיק כו' ה' לא יעזבנו כו' (תהלים לז. לב-לג). עד אם ירצה ה' עלות ישראל למעלה ויבא גאולתינו מהרה, ואז יעבור רוח הטומאה מז הארץ ויבטל אז המלחמה בין אדם ובין יצרו. עד עלות השהר. שהר׳ הוא מלשוז ׳דרישה׳ שידרוש ה׳ אותנו׳ עכ״ל. וכעת אביא לפניר עוד מה שכתב בהמשר שם וז"ל: "זיאמר שלחני כי עלה השחר". פירוש לצתיד יבקש הבצל דבר מישראל לאמר הניחו לי בזה ותשלחוני מאתכם כר כמו שהוא. כי כבר לא שלוט בנו וירצה להפטר כר. וביאור: לעתיד כששוב לא תהיה צורר בתפקיד זה של היצר המסית להרע. יבקש היצר שישראל יפטרו אותו בלא כלום. כי יצדיק א״ע שגם אם הפסידו ע״י הרי זה בצדק כי לא היה לדם להתפתות אליו. אולם בנ״ לא יניחו לו. מאחר שיודעים שאינו צדיק כ״כ. ולמעז הצלחתו הפסידם יותר מז הדיז. ולכזן זייאמר לא אשלחר כי אם ברכתני'. פירוש. שתחזור לנו את כל הברכות שהפסדתנו, שעל ידך לא היה לנו הברכות האלה, מחמת שהיית לנו לשטז ולמקטרג. [ואז בהכרה] 'ויברר אותו שם' שעשה כרצונם' עכ"ל. הרי לנו. שגם

אם היצר חשבה לרעה אלקים חשבה לטובה. ולא יעלה השטן בידו מאומה. רצונו. הקב״ה עושה רצונו כמ״ש בטל רצונך מפני רצונו כו׳, ולכז כתיב ״נהיה״

כלומר כאשר ישבר תאותו תאותו נהיה שהקב"ה יעשה רצונו", עכ"ל. ובאמת איתא להריא בגמ׳ בקידושיז (מ.): ״כל הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו. עושיז לו נס. גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו". ע"כ. הרי הגמ' מפורשת דמי שמתגבר על יצרו בדבר ערוה. שנתגבר כחו על היצר הרע. הרי הוא בכלל ״גיבורי כח" ועליהם אמרה הכתוב שהשי"ת שומע לקולם. והם זוכים שיעשה להם נסים. נורא למתבונז! איז לר סגולה גדולה מזה. מה שהבטיח הגמ', שאם יתגבר על יצרו בדבר ערוה יזכה לניסים. ולהרחיב היריעה, איתא במס' כלה (א-יז): "אמר ר' אחי ב"ר יאשיה כל המצפה בנשים סוף בא לידי עבירה. וכל המפנה עצמו מז העבירה ולא עשאה אפילו הוא ישראל. ראוי הוא להעלות עולה ככהו גדול על גבי המובת שנאמר וישלח את נערי בנ״ו ויעלו עולות. וכל מי שעושה את עצמו עצל מז העבירה ולא עשאה, ניזוז מזיו שכינה כמלאכי השרת וכו״. ע״כ. דברים נוראים! מי שמפנה עצמו מז העבירה. שהיה לו יצר הרע לעשות איזה עבירה ולא עשה אותו עבירה. הרי הוא נחשב לפני קוב״ה שהוא כאילו הוא ״כהז גדול״. אפילו אם הוא ישראל!

ונסיים בדברי **הסטייפלער (קריינא דאגרתא** א-יב): "איז לשער גודל רוממות

קדושת האדם הכובש תאוותו בסתר בזמז תוקפו. שהוא אז בבחינת יוסף הצדיק שקידש ש״ש בסתר. אשר אז הוא ממשיר עליו אור קרושה נורא ואיום שאיז לשאר״.

כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DJ**5 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק כי יהיה בך איש אשר לא יהיה מהור מתרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה ... (כג-יא) - בכל דרכיך דעהו רש״י: ויצא אל מחוץ למחנה - זו מצות עשה. לא יבא אל תוך המחנה - זו מצות

לא תעשה. ואסור ליכנס למחנה לויה. וכל שכז למחנה שכינה. הנה ידוע הוא שאחר מתחבולות היצר הוא להכשיל את האדם בעבירה שלא מרצונו ושלא מדעתו. ומתור בר להוכיחו שאיז הבחירה בידו חלילה, וזאת כדי שמעתה לא ינסה שוב לקדש עצמו ללחום מלחמת ה', אחר שיביז כי היא לא תצלח. ועל כך אמרו צריקים שלפעמים איז זיצר מתכוויז לעצם החטא. אלא להמצב שתיווצר על ידו. כלומר. מתכוויז הוא להביא את האדם לידי מצב של יאוש וירידה ר״ל. אולם כשהאדם יודע שמדובר בתחבולה מצד היצר. לא יבהל עוד. להיפר, מכאז יבוא לידי הכרה כי יש ערך ליגיעו, ולכך איז זיצר חפז בו. ומנסה להסיטו מהדרר הרצוי והטוב. ובכל זאת יתמה האדם בינו לביז עצמו. מדוע עשה ה' ככה? הלוא בסופו של דבר מביאני היצר לידי עבירה ולידי ירידה. למה מגיע לי כזאת? התשובה על כך אנו רואים כאז במאמרו של רש״י, דהנה איז רכו להראות באצבע על כל ציווי אם הוא מצות 'עשה' או 'לא תעשה', שבדרך כלל מובנים הדברים מאליהם. אולם כאז אנו רואים שרש״י כז ראה לנכוז לפרש שהציווי ׳ויצא אל מחוז למחנה׳ הוא מצות 'עשה'. והציווי לא יבא את תור המחנה׳ הוא 'לא תעשה'.

אמנם יש לומר. שלא היתה בכוונתו של רש״י להודיע על עצם הציווי שהוא מצוה, אולם רש״י ירד לעומק דעתו השבורה של זה שנכשל ושלא בבחירתו הוא ׳לא טהור׳. דע הוא שהינו תמיה ואינו מביז על מה הקרה ה' לפניו כזאת. מדוע נתנו לו להיצר ישות להכשילו, ועל זה מודיעו רש״י שאין עצת ה׳ כעצת היצר, היצר אכן כיוון

לימודים סמית הרב אברהם דניאל אבשטיין שליטיא, בעמיט שזה אברהם

ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך (כג-מו) -בענין מעלת שמירת עינים **הפץ חיים** (על התורה) כתב יסוד נפלא וז״ל: ״הכתוב מדבר בענין הצניעות. בקרושת המחנה. ונשתבחה בזה מרת הצניעות יותר מכל המרות המשובחות. ער והקב״ה. ענש על המרה הזה ב״ושב מאחריר״. כלומר שיסלק חלילה השגחתו מזה זאינו מתנהג במדה זו. ולא אמר כז בשאר המדות. ללמדנו שזאת המדת הנעלה מכולו. ודדא ביה כולא ביה". עכ"ל, דברים נוראים. מי שאינו שומר עצמו ממדת הצניצות זוכה להשגחת השי״ת. אבל חו״ש מי שאינו שומר צצמו ממדת הצניצות זקב״ה מסלק השגחתו מעליו. וידוע מה שכתבו הספרים הקדושים על מי שעומד בנסיוז. ואינו מסתכל בדברים אסורים. באותו שעה הוא עת רצוז להתפלל להשי״ת.

והובא בספר קדושת עינים (עמ' ק"ע) שרבי אהרז ראטה זצוק"ל בעל שומר אמונים אמר: "כשאדם הולר ברחוב ונזרמז לפניו הסתכלות אסורה. ומתגבר על יצרו ועצם עיניו מראות ברע. ואינו מסתכל, אז הוא שעת רצוז בשמים. וכל מה שהאדם ההוא תפלל אז ויבקשת מאת השי״ת, סגולה שתפלתו תתקבל לרצון״.

ועל דרך זה ביאר **הגר״א** הקרא במשלי (יג. יט): ״תאוה נהיה תערב לנפש וגו״. וז״ל: ואמר לשוז ״נהיה״ כי כאשר האדם שובר תאותו ורצונו מפני כבוד ה׳ בכדי לעשות

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

ווה דבר השמיטה" - Selected Halachos of Shemita (4) Making a Pruzbul: A Minor Under Bar Mitzvah. The **Tumim** (1) holds that since a minor is not obligated in *mitzvos*. the laws of Shemita don't apply to him and if he lent money that is halachically his money, he can collect after Shemita. Some argue (2) and hold that apart from the *mitzvos* involved, there is an automatic cancellation of debt (min HaTorah) which also applies to the money owed to a minor. Others say that was also the opinion of **Rav Elyashiv** *zt*"*l*. Therefore, if a minor is owed money and he wants to collect, he should make a pruzbul. He or she will have to personally come in front of a *Beis Din* and they cannot appoint their parents to do this for them because there is a rule (3) that a minor cannot appoint a messenger.

Minhag Bahgdad. The Ben Ish Chai (4) brings a custom that even people who wrote a *pruzbul* found a way to actually fulfill the *mitzvah* of letting go of a debt after *Shemita*. After making the *pruzbul*, they would lend somebody a small amount of money and after Rosh Hashana of the new year, the borrower would offer to pay and the creditor would say "משמט אני" - I am letting go of the debt. Even ladies would lend rolls to fulfill this.

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, מעשה ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייטס

Ouestion on the Minhag. Most people don't follow this *minhag* and there might indeed be a question to be asked. A debt that is not due till after Shemita is not included in the cancellation of debts (5). So the lender must mean he wants the debt paid back before Shemita. So how does the borrower have the right to not pay back sooner when he can? If he is relying on the giver, who doesn't really want it back now; then again it is not included in Shemita cancellation of debts. This is not to argue on the Ben Ish Chai but to bring out a delicate logic he must hold to answer the question.

Owning or Rights to Land. The Mishna (6) rules that a borrower must have land or rights to land, for the creditor to be able to make a pruzbul. Some say that Hillel only set up pruzbul on normal loans (usually given to those who have land [קרקע] as security for the loan). Others say that by having land, the creditor has somewhat of a "grip" to collect, similar to a *mashkon* loan, which is not affected by Shemita since the creditor already has some form of payment in his hands. A renter has rights to the land he rents. A boy in Yeshiva is considered as having rights to the dormitory space he uses. Some Poskim prefer that the Rosh Yeshiva should be asked to declare that each boy has rights to his space (7). To be continued next week.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף סב:

ר' חמא בר ביסא - "מי איכא אבא דקאים מקמי ברא" left home after his wedding to learn for 12 years. When he came back, he went straight to the bais medrash. His son איז אושעיא was there & thev started talking in learning ר ר חמא not knowing this was his son. was impressed with his Torah knowledge. When he came home, his son ר' חמא valked in & ר' חמא stood up for him. R' Chama's wife said. "Does a father stand up for a son?" The איז *baskens* that one stands for a רכם even if he isn't a young person. The איז שייע bring the down the the stands for a מיז א שייד רמד' סייג that this is even if the youngster "לא הגיע לכלל מצות". Later the שיבולי לקס writes that if the father is a talmid of his son, each one stands for the other. The car' suggests that father & son should not live in close proximity to each other so they don't become lax in כבוד for each other. This is how the מהר"ם מרוטנברג was מהר"ם elaborates that from the time מהר"ם מרוטנברג. he & his father were never together. The ש"ד brings the **רמב"ם** that argues on this & says a son always stands for his father & never vice versa. וכן עיקור.

אג"מ אה"ע ח"ג ס' כחן ר' משה discusses leaving the family for long periods of time to learn in veshiva. He brings our Gemara & says that we see אר חמא pregnant when he left, so his son couldn't have been couldn't know his wife was pregnant when he left. so his son couldn't have been older than 12 & yet he stood up for this young boy. Thus, we see (like the שיבולי לקט) that there is a אניה even for such a young ית.

however. he savs that איז **רש"י** brings איז **רש"י** brings ט"ז brings וויגש. מו' איז **רש"י** brings וויגש. מו' איז **רש"י** brings יעקב the grandfather). The יעקב the grandfather brought אברהם אבינו יצחק" לא it doesn't mention אברהם אבינו. Rashi savs because "וחייב אדם בכבוד אביו יותר מכבוד זהני". The יט"י says we see from here like the רמ"א that there is a א דין of kavod to a grandfather - just that the father comes first & not like the שהרי"ק

[כיבוד אב] that if one's father & תשובה מאהבה brings the (ביבוד אב] brings the (ביבוד אב] that if one's father & mother ask him for a drink of water simultaneously, one serves his father first, because he and his mother are both obligated in the honor of his father. Based on this, if one's father & grandfather ask at the same time, one should have to serve the grandfather first because he and his father are both commanded in his kavod! Why does the רמ"א say one's father comes before one's grandfather? עיי"ש.

The שו says that one is also מקוי says that one is also מכבד to be מכבד says the מקוי says that one is for this is from דוד המלד who called his father-in-law. אבי **ספר חרזים** אבי savs one is איז in *kavod* for a father-in-law & a mother-in-law because "אשתו כגופו" so the parents of one is like the parents of the other. (1) סזיכה (2) מנחת חינוך מצוה תעזיב, כתב סופר גיטין לז. (6) חו"מ קפחיב (4) בו איש חי, א' כי תבוא כ"ו (5) מכות גי

R' Arveh Tzvi Frommer zt"l (Eretz Tzvi of Kozhiglov) would say:

"יושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע - Rashi explains that here we find the concept of Aveira Goreres Aveira - since he violated 'Lo Sisna' (do not hate) he came to Lashon Hara. The comparison is based on the idea that Lashon Hara and Sinas *Chinam* are really one and the same. In order to say '*Goreres Aveira*' the two *aveiros* need to be of the similar type.''

A Wise Man would say: "You cannot change anyone, but you can be the reason they change."

Printed By: Ouality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

र्न्त

Mazel Tov to the Sittner & Shear families upon 103.902+ the chasuna of Chaim & apprx verifiable signatur Shani. May they be zoche 855.400.5164 to build a Bavis Ne'eman Text 800 917 8309 kvodshomayim.org B'Yisroel לשם ולתפארת B'Yisroel

שביעית יו (7) ע' קובץ מבית הלוי ח"ו פרוזבול כ"ו

* Improve your connection with '7 all the time! (SIGN TOO!)

מעשה אבות סימן לבנים

לא תלבש שעמנז צמר ופשתים יחדו ... (כב-י)

The *Seforim Hakedoshim* write that a person who wears clothing made from a *shatnez* combination (wool and linen), will prevent his *tefillos* from being accepted in Heaven and can likewise stop himself from *davening* properly.

When the town of Mir fell to the Soviets in 1939, the students knew that their religious studies would be forbidden. Mir was one of the first *yeshivos* to escape on October 15, 1939, reaching Lithuania legally before the border was permanently sealed. They found temporary accommodations in the building of the *Ramailles Yeshivah*, in Vilna. In early 1941, seizing an opportunity to further their escape, the entire *yeshiva* traveled as a group across the Soviet Union to Japan and onto Shanghai, where they spent the war years. Mir emerged as the only Eastern European *yeshivah* to survive the Holocaust intact.

A well-known incident which occurred when the *yeshivah* was temporarily stationed in Shanghai, involved a student who was having difficulty focusing his mind during the *Yom Kippur davening*. At first, he thought it might be the extreme heat, which caused him to sweat profusely. He ran out in the middle of the *tefillos* and changed into his weekday clothes. To his great relief, from that point on he seemed to have better focus and concentration, and *davened* much better. After *Yom Kippur*, his *Shabbos* suit was checked carefully and *shatnez* was found in a most unexpected and secluded place. It transpired that although the garment was previously checked, the small amount of *shatnez* had escaped detection.

Another profound incident regarding *shatnez* was retold by a *Kollel yungerman* in Gateshead, England. The young man would, from time to time, travel around raising funds for his *kollel*. When he would come to the Jewish community in London, he would periodically visit a traditional Orthodox couple who befriended him. He would speak with them and offer advice and support, and over the years, developed a deep and warm friendship with them.

This couple always kept *Shabbos*, *Taharas Hamishpacha* (family purity) and *Kashrus* to the best of their ability, among other *mitzvos* of which they learned more and more as time went on. They had been married for six-and-a-half years, however, but they were not blessed with children. Being young and idealistic, they were very eager to start a family and over a considerable period of time, they sought out the best medical advice available. Unfortunately, it was all to no avail. Even utilizing the best treatments didn't seem to make a difference, and the couple became devastatingly discouraged.

One year, when the *yungerman* from Gateshead visited their house in London, the young woman poured out her heart to him, weeping bitterly and languishing in great distress. She cried to him that she and her husband seemed to be destined to a life without children. He tried to offer *chizuk* and told her to be strong *- Hashem* will not forsake you, he said. Upon his return to Gateshead, though, he made a point to discuss the matter with a good friend.

After some thought, the latter recommended that the couple be encouraged to undertake an additional *mitzvah* that they had presumably hitherto not kept, in the merit of which they might be blessed with a child. The *yungerman* thought about this idea and found great merit in it. After much consideration, he decided to suggest that they uphold the *mitzvah* of *shatnez*. When he told them, the husband's immediate reaction was that he knew all about *shatnez*. He had even had his suits and coats tested for *shatnez* and they were perfectly kosher. He was then asked if his wife's outfits and coats were tested. The man reacted with surprise. They had been under the impression that this *mitzvah* was only for men and did not apply to women. Upon realizing their error, they took his wife's clothes to be tested and after inspecting her coat, it was indeed found to be laced full of *shatnez*. The *shatnez* was promptly removed and the garment rendered kosher.

This incident took place in mid-*Elul* 5753. In *Tammuz* 5754, almost nine months later to the day, the woman gave birth to a healthy baby boy and the yungerman was in attendance at the *bris*. The delight of the couple was indescribable and they were eternally grateful to *Hashem Yisborach* for having answered their *tefillos* in such a timely fashion.

רני עקרה לא ילדה... כי רבים בני אוממה מבני בעולה ... כי רבים בני אוממה מבני בעולה ... (ישעי׳ נד-א) אוממה מבני בעולה ... (ישעי׳ נד-א) Please Note Correction: The *Haftorah* for last week was the *Haftorah* of האומנחמרם" and this week we read the *Haftorah* of "רני עקרה" as well as the Haftorah of עניה סוערה" as per the Mishna Berurah (425:7).

Yeshaya HaNavi says: "Shout aloud for joy - for the children of the desolate are more than the children of the married women." Chazal explain that the destruction of Yerushalayim and the Bais Hamikdash produced more righteous people (Daniel, Mordechai, Ezra, etc.) than when the holy city and the temple were still standing (Achaz, Menashe, etc.). Such a statement seems to be reversed. How indeed can this be?

R' Michoel Peretz *shlit'a* (Oholei Chein, Rav of TÜV, **Mexico**) explains that during the *Churban*, the righteous

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY **JIOS** HAFTORAH BY R' 12VI HIRSCH HOFFMAN **JIOS 1ast week was this week was this week was the Haftorah of** h (425:7). *Torthe children* of the married of Yerushalayim

> Therefore, while it should seem to be reversed, the ultimate form of righteousness can be borne out of an extreme form of wickedness, and vice versa. It can thus be assumed that in times of major spiritual peril, we have the ability to tap into a higher level of righteousness thereby elevating ourselves to heights which we may never have gotten to on our own.

נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקה. לא יחבל רחים ורכב ... (כר-הו)

N.,

N 8

I vividly remember the Zaida (Machsheves Halev) saying over the following vort. He lived it and it is truly part of his legacy. The posuk states that a newlywed husband is exempt from going to the battlefield. "נקי יהיה לביתו שנה אחת" - and the posuk ends "רשמח את אשתו אשר לקח". Simply understood, "רשמח" is the reason he should act this way that first year. The Zaida notes that "רשמח את אשתו אשר לקח" is not just for shana rishona. It's a lifelong mission! Perhaps we can continue in this vein with the following vort that I believe the Zaida would' ve really loved and appreciated.

The next *posuk* which is linked with ours (as they are "sandwiched" between two ਹ's in one *parsha*) seems to have no connection with ours at all. (The *meforshim* discuss this, see **Ibn Ezra** and **Chizkuni**.) The *posuk* reads, "לא יחבל רחים ורכב כי", one cannot take for collateral, a small mill, because that is a person's entire sustenance.

As there are ע' פונים לתורה, maybe we can deviate from the simple meaning and thereby connect the two verses (see **Baal HaTurim**). After the *Torah* advises to be משמח one's wife, the *Torah* warns us not to offend them, "לא יחבל רחים ורכב" - do not tamper or damage their kitchen tools, do not criticize their food, their meals, their culinary skills ... "לי נפש הוא חבל" - because you're harming their souls. They are extremely sensitive to your comments and want to be appreciated regarding (and regardless of) their domestic talents. Anything short of a compliment can cause angst, pain, and adversely affect the home's equanimity - it's used, "dish" out lavish compliments and you and your palate will only gain.

As the Yamim Tovim approach and the women get busy preparing for us, let us make sure we too are ready - to be משמח them always, providing for their sustenance and happiness, and with that we should have harmonious homes, with rov nachas!

משל למה הדבר דומה לא תראה את שור אחיד או את שיו גדחים ... (כב-א)

נסשל: In 1917, soon after the Russian revolution, a new law was proclaimed throughout the land. Half of what one owns must be given to Mother Russia. Agents were sent across the entire Russian mainland to ensure that citizens kept the law.

One day an agent arrived in a small remote village and knocked on the first door he saw. An old peasant opened up. "I have come to ask you a few questions," said the agent.

"Of course. Go right ahead," replied the peasant.

"Okay, sir, if you own two farms, what will you do with them?" asked the agent.

"Give one to Mother Russia, of course," came the reply. "And if you own two herds?" asked the agent. "No doubt about it; one to Mother Russia!"

"And if you own two cows?" - "One to Mother Russia!" "Two sheep?" - "One to Mother Russia!"

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו ... (כא-י)

כי תצא למלחמו editorial and insights on middos tovos from למלחמו the wellsprings of r' guttman - ramat shlomo

The Yetzer Hara, our greatest enemy, makes sure to keep us very busy so that we don't have time to think. This is why the Torah tells us, "Ki Seitzei" - when you will go out to war against your enemies. Because when we want to fight against our Yetzer Hara, we need to be proactive. We need to GO OUT of what is comfortable and familiar and do what takes effort on our part. We need to make the first move in our quest to fight the Yetzer Hara and therefore the Torah says to GO OUT. Go out of your comfort zone, because that is the only way you will grow. So what should we do? Well, firstly, give yourself some time to think. Think about Hashem and how much kindness He bestows upon you every day. Make a Cheshbon Hanefesh of how much time you spend thanking Hashem compared to how much Hashem does for you. The more you THINK the more you'll THANK and the closer you'll feel to Hashem. Second, is DAVEN. Not necessarily from a siddur or Tehillim, but just from your heart. Talk to Hashem. Say, "Hashem, I want to be close to You. I want to feel You inside myself. Please help me."

By fulfilling the first part of the *posuk*, "*Ki Seitzai lamilchama al oivecha*," when you will go out of your comfort zone, your familiar routine, and truly THINK and come close to *Hashem*, "*U'nisano Hashem Elokecha B'yadecha*" - once you have made a relationship with *Hashem*, then the *Yetzer Hara* will have no power over you, "*V'shavisa shivyo*" - and you will capture its captives. The captives of the *Yetzer Hara* are the tactics he uses to take us away from *Hashem*. When we overcome those forces, all of those captives of the *Yetzer Hara* become captives of the *neshama*, because they have no control over us.

When we make the first move into *Hashem's* outstretched arms, then we are fully protected from all our enemies. We must make sure to remain in the loving embrace of *Hashem* and never let go. The way to do this is by continuing to THINK, to THANK, and to ASK *Hashem* for help, so we can overcome our enemies and truly feel the great spiritual power of *Elul*.

The agent checked off each question on his clipboard.

Finally, he reached the last question. "If you own just two chickens, what will you do with them?" The peasant started hemming and having, apparently unable to answer coherently,

The agent looked surprised. "Sir, you are prepared to give away your farm. A herd, cow, sheep, everything else you are prepared to give - you can't give away one measly chicken?"

"Well ... sir," he stammered nervously, "Ummm ... I actually have two chickens!"

The commandment to help a fellow Jew is a tremendous *mitzvah*, as well as a very fulfilling task. Sometimes it can be accomplished in a easy manner, whereas at other times, it means going out of one's comfort zone - physically or monetarily. However, writes the **Sefas Emes**, one should know that the more he exerts himself in this *mitzvah*, the more Divine assistance he will receive, ultimately making him that much better of a person.